

**Szeretetet
nagykanállal**

Aki kézen fog egy gyermeket, máris tett valamit a jövőért – vallja Herczegh Anita. Áder János köztársasági elnök felesége tiszteli és folytatja elődei karitatív munkáját, de közben a saját útját járja, szívügye ugyanis a tehetség gondozás. Emellett négygyermekes édesanya, férjével több mint három évtizede hűséges társai egymásnak.

– Szüleinktől kapjuk az utat, gyermekeinktől a célt – olvasható hitvallása az internetes bemutatkozó oldalán. Ön milyen mintát hozott otthonról?

– Szerény körülmények között élő értelmiségi családból származom, amely az állampárti időkben is a polgári tradíciókat követte. Édesapám, néhai Herczegh Géza nemzetközileg elismert jogtudós, aki hágai bíróként elérte a szakmája csúcsát, mégis mindig a családjára volt a legbüszkébb – az ő hatására végeztem én is jogot Budapesten. Édesanyám, Petneházy Melinda rendkívül művelt, érdeklődő asszony, aki hetvenen túl, a nagymamai teendők mellett, két jótékonsági alapítványt működtet.

– Vajon a szociális érzékenységet milyen mértékben örököljük, és mennyire alakítja a környezetünk?

– A jó cselekedetek nem velünk születnek – szerintem a segítségnyújtás képessége a családi minták, a jó példák által tanítható és tanulható. Örömmel látom például, hogy egyre több cég szervez segítő akciókat a társadalmi felelősségvállalás jegyében.

– Ön találkozott a korábbi munkahelyén karitatív kezdeményezéssel?

– Igen. Amikor még bíróként dolgoztam, csatlakoztam egy akcióhoz, amit az egyik kolléganőm indított el: a Dévai Szent Ferenc Alapítvány zsombolyai gyermekmentő házában őket ajándékozzuk meg a mai napig. Mindenki egy-egy gyerek karácsonyi

kérését teljesíti, én egy kislányt ajándékozok meg. Egyébként ez a kezdeményezés mára kinőtte magát: hagyomány lett, hogy a Kúria, a Budapest Környéki Törvényszék és a Magyar Bírói Egyesület advent idején jótékonsági estet rendez, ahová a belépő egy-egy dévai gyermek kívánságának valóra váltása. Ezenkívül a művészi vénával megáldott kollégáim alkotásait árverésre bocsátjuk, az előadó-művészetekben jártasabbak pedig szavalnak, zenélnak vagy énekelnek; a befolyt pénzből legutóbb a törökbálinti gyermekhospice Tábita-házat támogattuk.

– Láthatóan nem esik távol öntől a feladat, hogy az államfő hitveseként jótékonsági munkát végezzen. Milyen ügyek mellett köteleződött el?

– Négygyermekes édesanyaként nagyon nehezen mondom nemet a gyermekeket érintő felkérésekre, akár betegekről, állami gondoskodásban élőkről, nagycsaládosokról vagy nélkülözőkről legyen szó. Emellett szívügyem a tehetséggondozás. Fontosnak tartom az olyan programokat és kezdeményezéseket, mint amilyen például a Snétberger Ferenc által működtetett zenei központ, amely esélyt ad a hátrányos helyzetű fiataloknak, hogy éljenek a tehetségükkel. Én is igyekszem minél több bemutatkozási lehetőséghez juttatni őket. Legutóbb májusban volt erre példa, amikor meghívtam a hazánkba akkreditált nagykövetek házastársait egy kis országismereti kirándulásra, a napot a Virtuózok című televíziós komolyzenei vetélkedő két döntőse, Tóth Bettina és Sándor Zoltán felejthetetlen koncertjével zártuk. A tehetség mindig formálja környezetét, s jobba teszi mindazokat, akik a hatókörébe kerülnek.

– Nemegyszer tapasztaltam, hogy az emberekben igenis megvan a segíteni akarás vágya, csak éppen nem mindig tudják, hogyan fogjanak hozzá.

– Szerencsére a nemes ügyek mögött rendszerint áll egy-egy olyan karizmatikus és hiteles személyiség, aki képes megkeresni a segítségnyújtás leghatékonyabb módját, kijelölni az utat. Aki köré, mellé gyűl-

tünk aztán mi, többiek is. Az elmúlt három év során, az államfő feleségeként rengeteg szívmelengető történettel és hétköznapi hőstettel találkoztam, amelyek szereplői mind-mind példaképek, és idekíváncozna a nevük. Talán megbocsátják nekem, ha mégis kiemelem Bőjte Csabát. A ferences szerzetes által létrehozott dévai alapítvány 84 erdélyi gyermekotthonában mintegy 2400 árva vagy nehéz sorsú kiskorú nevelkedik jelenleg is, őket minden erőmmel segítem. Amikor tudomást szereztem a tiszteletbeli keresztszülői programjukról – gyerekenként legkevesebb napi egy euró támogatást kell vállalni, legalább egy évig –, annak a zombolyai kislánynak a keresztanyja szerettem volna lenni, akinek még bíró koromban kezdtem el karácsonyi ajándékot küldeni. Kiderült, neki már van támogató keresztszülője. Nem sokkal később négynapos erdélyi utat tettem Csaba testvérrel, meglátogattunk több mint egy tucat intézményt. Két évtized alatt sok ezer gyermeket mentett meg a fizikai és lelki pusztulástól, akik közül többen – segítő szándékkal, köszönetképpen – nevelőként ott maradtak egykori otthonukban. Csaba testvér a gyergyószentmiklósi Szent Anna házban mutatott egy frissen odakerült testvérpárt, hogy közülük választhatnék keresztgyereket. Választani? Azt nem lehet testvéreknél! Így lettem kétszeres tiszteletbeli keresztszülő, és mivel a kisebbik nem volt megkeresztelve, neki ténylegesen is a keresztanyja.

– *Hogy látja, kik adakoznak szívesen?*

– A Máltai Szeretetszolgálat jószolgálati nagyköveteként mindig részt veszek a karácsonyi adománygyűjtő akciókban; évről évre egyre több tartós élelmiszert ajánlanak fel a vásárlók, így egyre több rászoruló ünnepét tehetjük szebbé. Gyakran tapasztalom, hogy éppen a kisnyugdíjasok, a láthatóan szerényebben élő családok azok, akik nem tudnak segítségnyújtás nélkül elmenni mások nyomora mellett. Sokszor egy láthatóan nehéz körülmények között élő nénike többet ad, mint egy gazdag ember. Ahogy elnézem a ruházatát, inkább én adnék neki, de azért ő beletesz a máltais

kosárba egy lisztet, egy cukrot, egy citromot, egy vaját azzal, hogy ebből valakinek egy sütemény kijön. Gyakran elég egy apró ötlet ahhoz, hogy elinduljon valami jó. Például olyan pofonegyszerű, magától értetődő, mint a Tápláló szeretet elnevezésű program alap gondolata: ami nekünk felesleges, azt odaadjuk annak, akinek nincs. A Nógrádi Napraforgó Egyesület tagjai és környékbeli nyugdíjasok a kertjükben megmaradó gyümölcsökből, zöldségekből lekvárt, szörpöt, savanyúságot készítenek, majd nagycsaládosoknak ajándékozzák. Ebben az is csodálatos, hogy nemcsak az nyer, aki a házi finomságokat kapja, hanem a nyugdíjas készítőik is hasznosnak érzik magukat, szerintem éveikkel hosszabbítja meg az életüket az, hogy érzik: szükség van rájuk. És nem utolsósorban bízunk abban, hogy azok a gyerekek, akik akár csak egy kiskanállyal megkóstolnak most ezekből a lekvárokból, egyszer majd valamilyen formában továbbadják ezt a szeretetadományt, még hozzá nagykanállal.

– *Férje, elkötelezett környezetvédőként, az Élő bolygónk elnevezésű akció élharcosa. Ebben számíthat önre?*

– Természetesen. A Föld kibillent ökológiai egyensúlyából, a természet már nem tudja koriggálni a káros emberi tevékenység hatásait, ezért az év végi párizsi klímacsúcson egy, a korábnál szigorúbb megállapodásra van szükség. Magyarország elsőként csatlakozott Al Gore volt amerikai alelnök nemzetközi kezdeményezéséhez: egymilliárd ember támogatását szeretné összegyűjteni és ezzel nyomást gyakorolni a részt vevő vezetőkre. A www.elobolygonk.hu weboldalon bárki leteheti a klímavoksát, ahogyan a mi családunk is megtette. Lelkes természetjárók vagyunk, harminc éve ugyanazokkal a barátokkal megyünk nyaranta evezős és biciklis túrákra, télen pedig együtt sielünk. Örömmel látjuk, hogy a társaság nagyobb gyerekei már nélkülünk is gyakran szerveznek hasonló programokat. Lám, igaz lehet, hogy a szüleinktől kapjuk az utat.

Szijjártó Gabriella